

Ἀνώτερος στιχουργός ἔγραψε (μετὰ τὸ 1589) ἐγκώμιον ἐξ 62 στίχων ὑφ' ὃν τίτλον:

«Στίχοι εἰς τὸν ἐντιμότατον καὶ εὐγενέστατον κύριον Ἰωάννην βιστιάην πάσης  
Μολδοβλαχίας». Ἐξεδόθησαν ἐξ ἀγορευτικοῦ κώδικος ὑφ' ὃς Σπ. Λαζάρου ἐν Νέῳ  
Ἑλληνισμῷ 11 (1914) σ. 417-419, συνοδευόμενοι ὑφ' ἱστορικοῦ σημειώματος (σ. 420-22)  
τοῦ Ν. Iorga.

Εἰς τὸ στιχούργημα τοῦτο ἀναξέρεται ἡ μελέτη τοῦ D. Russo (ἐν Studii istorice  
greco-române, vol. I, σ. 47-49) ὑφ' ὃν τίτλον: «Versuri către Ioan vel vistier  
al Moldovei - Στίχοι εἰς Ἰωάννην μόναν βιστιάην πάσης Μολδοβλαχίας».

Ὁ στιχουργός διηγῆται ὅτι οἱ ἄρχοντες (βιστιάοι) ἔστειλαν διαμαρτυρίας πρὸς τὸν  
Σουλτάνον Μουράτ τὸν Γ' (1574-1595) κατὰ τοῦ Πέτρου τοῦ Χωλοῦ, ἡγεμῆος τῆς Μολδαβίας,

ζητούντες τὸν ἀποκεφαλισμόν του. Ἄλλ' ὁ θεὸς ἠθέλησεν ἐξαγορεύει ὁ ἀνώνυμος δεικνυ-  
νὰ εὐρεθῇ τότε ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὁ βιστιάρης Ἰωάννης, ὅστις παρευρισθεὶς  
εἰς τὸ διβάνιον ἠγγυήθη μέτῃν κεφαλὴν του καὶ νόστοιζεν τὸν ἡγεμόνα, κτλ. ...

Ὁ Ἰωάννης οὗτος ἢ Γιάννης (Iani), βιστιάρης τῆς Μολδαβίας καὶ  
μωάνος τῆς Βλαχίας, εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸς ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς.  
Συγγενὴς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Μιχαήλ τοῦ Γενναίου: Διότι ἡ (ἐκ κλεψιγαμίας)  
μήτηρ τοῦ Μιχαήλ ἦτο ἡ ἀδελφὴ τοῦ Γιάννη βιστιάρη, ὀνόματι Θεοδώρα  
(καὶ ὡς μοιχὴ εἶτα Θεοφανώ). Ὁ Γιάννης οὗτος ἠεὶ τήγετο ἐξ Ἑκείρου.

Περαιτέρω ὁ Russo (σ. 48-49) παρέχει ἐνδεῆ βιβλιογραφίαν περὶ  
τοῦ θέματος καὶ τῶν ἀνωτέρω προσώπων. Ὁ Γιάννης οὗτος ἐνίσχυσε χρη-  
ματικῶς καὶ ἐν μισθῇ τῆς ὁσίας φιλοθένης ἐν Ἀθήναις. βλ. Καματιέσκου, Μνημὸν  
τ. Α' σ. 176-177 καὶ τ. Γ' σ. 162-163 καὶ Ἰω. Γενναίου, Ὁ οἶκος τῶν Μπενιζέδων... σ. 53-54.